

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. července 2020 samosoudcem Mgr. Štěpánem Jirounkem, **t a k t o :**

Obžalovaný

J ■ J ■

nar. [REDACTED] v Kladně, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

dne 31.12.2019 v době kolem 19:25 hodin, na dálnici D7 v km 5,949 v katastru obce Makotřasy, okres Kladno, jako řidič osobního vozidla tov. zn.: Audi A6, RZ: [REDACTED], jedoucího ve směru na Slaný, v rozporu s ustanoveními § 4 písm. a), b), § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, se nevěnoval plně řízení vozidla a dostatečně nesledoval situaci v silničním provozu, jak mu ukládá tento zákon, neboť během jízdy nereagoval na před ním jedoucí osobní vozidlo tov. zn. Renault Twingo, RZ: [REDACTED], které řídila V[REDACTED] D[REDACTED], a v plné rychlosti narazil do jeho zadní části, vlivem nárazu vjelo toto vozidlo mimo silniční komunikaci, kde se odrazilo od svahu převrátilo na střechu, přičemž v důsledku toho poškozená V[REDACTED] D[REDACTED] utrpěla devastující poranění pravé horní končetiny, tj. rozlomení měkkých tkání hřbetu pravé ruky nad 1. – 4. prstem s odtržením kůže od podkoží a obnažením šlach natahovačů prstů, rozlomení svaloviny 1. meziprstí, ztrátové poranění prvního mezičlánekového kloubu 4. prstu, přerušení obou natahovačů 2. prstu pravé ruky v oblasti prstozáprstního kloubu a na 3. a 4. prstu nad prvními mezičlánekovými klouby, s výbrusem a částečnou ztrátou šlachy a tříštivou zlomeninou baze středního článku 4. prstu pravé

ruky, a tato zranění charakterizovaná jako těžká újma na zdraví ji na obvyklém způsobu života omezila na dobu minimálně několika měsíců,

t e d y - jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

prečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obviněnému ukládá **povinnost**, aby dle svých sil nahradil v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení škodu, kterou způsobil trestnou činností.

Podle § 73 odst. 1,3 trestního zákoníku se mu ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody nahradit poškozené V. D., narozené , bytem , na nemajetkové újmě za duševní útrapy částku ve výši 150 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava – Vítkovice, IČ: 47672234 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1)Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

2)Obžalovaný Jan Jírovec vypověděl, že to, co je v obžalobě, je pravda. Nevěnoval se řízení. Ztratil pozornost. Řídil vozidlo AUDI A6, bylo to jeho vozidlo. Šahal pro zapalovač, na vteřinku se podíval dolů k přihrádce. Když se podíval nahoru, auto bylo už moc blízko. Snažil se brzdit,

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Šrajerová.

strhnout to, ale už se to nepovedlo. Občas kouří v průběhu jízdy. Viděl auto před ním 1 – 2 metry. Opravdu hodně blízko. Jel po rovném úseku. Před sebou nikoho neviděl, jen silnici. Netuší, jak se tam auto objevilo. Jel 110 km/hod. Bylo to na dálnici D7 u Makotřas. Byla tam povolená rychlost 110 km/hod. Ten den nebyl v práci. Vezl přítelkyni do práce a pak jel zpět domů. Přítelkyně měla být v práci v půl 7. Stalo se to po cestě domů. Přítelkyně pracuje v Praze na Florenci. Na cestě zpět nespíchal. Ve vozidle byl sám. Když před sebou viděl tmavý Renault, Twingo, šlápl na brzdu. Snažil se to strhnout do levého pruhu, ale nepovedlo se to. Narazil pravou přední do levé zadní části Renaultu. Zastavil, běžel se tam podívat, zavolal záchranku. Půjčoval poškozenému mobil, aby si mohl zavolat svému bratrovi. Jeho vozidlo skončilo napravo v odstavném jízdním pruhu. Po střetu s vozidlem hýbal. Naboural do nich, jak chtěl do toho levého a viděl, že je odrazil, tak to chtěl stáhnout do pravého, aby do něho nenaboural někdo další. Došlo k nárazu a zahrnul doprava. To vozidlo, do kterého narazil, skončilo na střední dělicí čáře pruhů, které vedou ve stejném směru. Bylo na střeše. Záchranku volal. Pak slyšel, že volal i někdo další. Pan D. [REDACTED] byl venku, paní D. [REDACTED] byla v autě na místě řidiče. Viděl krev. Když seděla poškozená u silnice, tak si držela pravou ruku. Pan D. [REDACTED] zranění neměl. Vozidlo bylo sešrotované. Jeho vozidlo mělo poškozené celý předek, světlo, kapotu, nárazník, blatník, oprava stála asi 100 000 Kč. Událost nahlašoval na pojišťovně během pár týdnů. Zasilal poškozené i dopis s částkou, ale ta nebyla převzata, ani se nevrátila. Posílal ještě jeden dopis, že kdyby něco potřebovala, ať se na něho obrátí, ale nikdo se neozval. Nenavštívil ji, komunikoval pouze s pojišťovnou, zda poškozená dostala peníze, dostala okolo 200 000 Kč. Pokud mu bude soudně určeno ohradit nárok na náhradu škody, pak to učiní. Na čelním skle měl klubovou samolepku 10x15 cm, ale nebránila mu ve výhledu. Samolepkou to nebylo. Zapalovač si dává na jedno místo. Našel ho tam, ale musel se podívat, protože tam měl i jiné věci. Měl puštěné tlumená světla. Auto před sebou neviděl. Poslal pouze 3000 Kč, protože více neměl. Je mu to líto, pochybil. Byla to chyba. Nikdy se nic takového nestalo. Dopravní přestupky nějaké má, jednalo se o rychlost. Pracuje jako profesionální řidič. Najezdil okolo půl milionu km. Netuší, jaká je vzdálenost dosvitu tlumených světel.

3) Poškozená V. [REDACTED] D. [REDACTED] vypověděla, že při cestě z práce domů, z Prahy směr Kladno, se nedopustila ničeho špatného při řízení. Jela klasickou cestou, jako 20 let předtím. Připoutala se a věnovala se řízení. Pamatuje si, že se jí najednou silnice ztratila, byla tma, tak se snažil vrátit volantem na silnici. Děli se s ní nepřirozené pohyby, pak, když zaregistrovala stabilnější pohyb, tak jí foukalo na hlavu nebo že se jí něco děje s hlavou, tak si podvědomě dala ruce na hlavu. To byl ten stav, kdy skončila na silnici. Zůstala viset v popruhách, měla staženou střechu a v této situaci se asi zkroutila do klubička a vzniklo jí zranění na ruce. Když přišla k vědomí, tak neviděla syna, který jel s ní z práce, tak se snažila odpoutat, což jí nešlo. Nemohla se dostat z auta, syn jí poté pomohl. Asi to byl velký náraz, protože nejela nejpomaleji, ale ani rychleji. Domnívá se, že pan J. [REDACTED] musel jet alespoň 120 km, jinak by nedošlo k tomu, k čemu došlo. Snažila se volant udržet v rovině na silnici, ale pak už nevěděla, co se stalo, ocitla se hlavou dole. Auto bylo na střeše. Nějaký pán jí poskytl první pomoc na místě. Ptala se syna, co se vlastně stalo, protože si to nemohla vysvětlit. Až poté viděla někde vpředu zadní světla pana J. [REDACTED], který teda zastavil snad až ve vedlejší vesnici. Pak ji odvezli do nemocnice. Vše, co bylo ve vozidle, bylo zaházené sorbetem. Obžalovaného u hlavního líčení viděla podruhé, jinak neprojevil nějaký zájem se jí omluvit. Má velké problémy s rukou, kterou nemůže dát dolů kvůli bolestem. 2 měsíce byla v nemocnici, byla to velká bolest. Bolestivé převazy, odumírala jí kůže. Obnáší to bolesti, nemůže pořádně sevřít ruku v dlaň, narovnání prstů nejde, má zkrácenou kůži mezi palcem a ukazováčkem, zůstal jí třes ruky, jizvy. Když ruku svěsí dolů, začíná jí krev jít do prstů, začínají jí brnět a ruku musí zvednout. 7 měsíců ruku nosí ve zvednuté poloze. Její krční páteř byla také namožená. Nyní chodí 3x týdně na rehabilitace. Navenek je to zahojené, ale činnost prstů zůstala zatuhlá, nepohyblivá. Po propuštění z nemocnice k ní docházel mladší syn, který ji pomáhal s mytím nádobí apod., protože se o sebe nedokázala postarat. Teď už to má zahojené a

přeorientovává se na levou ruku. Nyní se již ustrojí, ale dělají ji problémy knoflíky. Složitější jídla si sama neuvaří. Je pravačka, a proto je pořád v pracovní neschopnosti. Je pokladní, potřebuje obě ruce. Je v jednání se zaměstnavatelem, který řešení nechává až po rehabilitacích. Po nehodě nemůže již vykonávat zájmové činnosti jako předtím (pletení, háčkování, práci na zahradě) a nemůže se starat o svoji vnučku. Vše trvá o mnoho déle a nemůže nic nosit. Po nehodě má snížené sebevědomí, změnilo jí to, cítí se nepotřebná. Obžalovaný jí na místě pomoc neposkytoval. Nyní se ve vozidle bojí.

4) Svědek T ■■■ D ■■■ vypověděl, že s mamkou skončili v práci a jeli na Kladno rychlostí okolo 90-100 km v pravé části vozovky. Provoz nebyl hustý. Najednou z levé strany ucítil náraz, prostě vlnu takovou, že mu vypla hlava. Ztratil vědomí a probral se ve škarpe. Rozhlédl se a hledal jejich auto. To bylo opodál. Běžel za mámou a snažil se ji pomoci, ale dveře nešli otevřít, proto vyvrátil druhé dveře. Pak jí uvolnil pás a matka vypadla, proto ji vytáhl kousek od auta. Nějaký pán z Motola pak poskytl první pomoc. Chtěl jít ještě k vozidlu, ale lidé na místě mu to rozmluvili. Společně odtáhli matku do škarpy a zavolal bratřovi. Pak přijela záchranka, hasiči, policie. V průběhu jízdy seděl na místě spolujezdce. Vozidlo za nimi neviděl. Podle jeho názoru jel obžalovaný tak 200 km/h. Kdyby jel normálně, tak by k tomuto nedošlo. Zranění mu ošetřili v Motole, doteď je na neschopence. Má doteď traumata, co se mohlo matce stát. Je štěstí, že tu teď stojí, matku obdivuje za to, jaký je borec, jak to snáší a zvládá. Změnil se jí život úplně. Nemůže vykonávat úplně běžné věci, nic jí to nevynahradí. Nemůže se starat o jeho dceru, její vnučku. Byla hodně aktivní a teď skončila takto. Dceru si půjčovala na celý víkend, pečovala o zahrádku, teď to v podstatě nejde. Přístup obžalovaného ho velice mrzí, protože je vůbec nekontaktoval. Na něho samotného zapomněl úplně. Dopis, který si přečetl, nepovažoval za dostatečnou omluvu. V současné době není schopen pracovat. Za jízdy byl připoutaný. Nepamatuje si, že by s obžalovaným na místě nehody mluvil. Myslel si, že pachatel ujel. Viděl pak vozidlo, které do nich narazilo. Všiml si samolepky na předním skle. Ze strany pojišťovny mu nebylo hrazeno nic, byla mu poskytnuta záloha 6 000 Kč.

5) Svědek M ■■■ D ■■■ vypověděl, že se o dopravní nehodě dozvěděl telefonickým kontaktem, kdy mu někdo volal z neznámého čísla. Volal mu ubrečený bratr, že měli autonehodu, že auto je na střeše, že máma tam leží v krvi a položil telefon. Sebral se a jel k nehodě. Už tam byli všechny záchranné složky. Byl rád, že to dopadlo pouze takto, mohl přijít o zbytek mé rodiny. Mámy je mu líto, protože je to člověk, který potřebuje něco dělat. Furt by někomu pomáhala. S tou rukou si pořád přijde taková méněcenná, protože nemůže nic udělat. Člověk jí nemůže ani nijak pomoci. Do práce nemůže, nemůže nic. Jediné co může, tak sedět doma, co zvládne tou levou rukou. Zkoušel mít jen levou ruku a něco si s tím udělat a to neudělal nic. Bratřovi se narodila dcera, tak jim pomáhala. Starala se o rodinu, jak mohla, ale nyní nemůže, tak jí to trápí. Nemá problémy s ničím a s nikým. Po psychické stránce jí to změnilo. Vozidlo bylo jeho. Škoda byla uhrazena pojišťovnou. Osobně se mu obžalovaný neomluvil.

6) Z protokolu o nehodě, plánu místa dopravní nehody, náčrtku a fotodokumentace na místě pořízené soud zjistil bližší údaje k dopravní nehodě, místo a čas, účastníky dopravní nehody a prostorové uspořádání pozemní komunikace, kde k dopravní nehodě došlo. K nehodě došlo dne 31. 12. 2019 v době kolem 19:25 hodin na dálnici v km 5,949, v katastru obce Makotřasy, ve směru na Slaný, přičemž došlo ke střetu vozidel Audi A6 Avant, r.z. ■■■, které řídil obžalovaný a Renaultu Twingo, r.z. ■■■, které řídila poškozená. Dechová zkouška na přítomnost alkoholu byla u obou negativní. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě zjištěna ani uplatněna. Místem dopravní nehody se stala čtyřpruhová pozemní komunikace s dělicím pásem uprostřed se středovými svodidly, v každém směru dva jízdní pruhy. jednalo se o přímý úsek po mírném klesání od obce Praha. Povrch komunikace byl suchý, bez závad. Přehlednost v úseku je dobrá. Na místě byly zaznamenány a zaměřeny stopy a dále byla

popsána poškození vozidel. Z potvrzení o ušlém výdělku soud zjistil, o kolik poškození přišli na výdělku za dobu pracovní neschopnosti. Z omluvného dopisu adresovaného poškozené soud zjistil, že obžalovaný zaslal v souvislosti s dopravní nehodou poškozené omluvný dopis a částku ve výši 3.000,- Kč. Ze zpráv Kooperativy pojišťovny soud zjistil, že událost byla nahlášena z titulu povinného ručení a poškozeným bylo poskytnuto pojistné plnění a z jakého titulu (poškozenému T ■■■ D ■■■ pouze záloha na bolestné).

7) Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství a lékařských zpráv poškozených a fotodokumentace poraněné ruky poškozené soud zjistil rozsah, charakter a závažnost zranění, která utrpěli poškození V ■■■ a T ■■■ D ■■■ při předmětné dopravní nehodě. Poškozená V ■■■ D ■■■ utrpěla poranění pravé horní končetiny, a to konkrétně rozmoždění měkkých tkání hřbetu pravé ruky nad 1. – 4. prstem s odtržením kůže od podkoží a obnažením šlach natahovačů prstů, rozmoždění svaloviny 1. meziprstí, ztrátové poranění prvního mezičlankového kloubu 4. prstu, přerušení obou natahovačů 2. prstu pravé ruky v oblasti prstozáprstního kloubu a na 3. a 4. prstu nad prvními mezičlankovými klouby, s výbrusem a částečnou ztrátou šlachy a tříštivou zlomeninou baze středního článku 4. prstu pravé ruky. Tato poranění vznikla působením tupého násilí o velké intenzitě s tečnou složkou násilí na hřbetní stranu pravé ruky. Úrazový mechanismus se u poškozené jako řidičky osobního vozidla mohl dobře uplatnit při nárazu do zadní části jejího vozidla přední částí za ní jedoucího osobního vozidla, při kterém došlo k odhození vozidla poškozené vpravo ve směru jízdy do travnatého svahu, přetočení jejího vozidla na střechu a zpětnému odhození na silnici, přičemž poškozená zůstala viset na bezpečnostním pásu a její pravá ruka se dostala do kontaktu s vozovkou. Poranění poškozené vznikla v přímé příčinné souvislosti s dopravní nehodou. Z hlediska soudně lékařského je lze charakterizovat jako těžkou újmu na zdraví pro delší dobu trvající poruchu zdraví, která ji v běžném způsobu života omezila po dobu více měsíců, a nelze vyloučit trvalé následky ve smyslu omezení funkce prstů pravé ruky různé závažnosti. V případě T ■■■ D ■■■ bylo při lékařských vyšetřeních stanovena diagnóza pohmoždění zad na základě subjektivních stesků. Objektivními vyšetřovacími metodami však nebyly dne 31.12.2019 žádné známky vnějšího či vnitřního poranění zjištěny. Z hlediska soudně lékařského tak nelze u tohoto poškozeného objektivně prokázat, že by v souvislosti s dopravní nehodou došlo k poruše zdraví z poranění. Pokud jde o poranění poškozené V ■■■ D ■■■, je tedy zřejmé, že zranění poškozené je třeba charakterizovat jako těžkou újmu na zdraví, a to pro delší dobu trvající poruchu zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku.

8) K osobě obžalovaného soud zjistil následující. V evidenční kartě řidiče má celkem 6 záznamů, z toho dvě se týkají překročení povolené rychlosti. V místě bydliště proti němu bylo vedeno jedno řízení ohledně přestupku proti veřejnému pořádku. V evidenci přestupků má celkem 3 záznamy, poslední z dubna 2019. V rejstříku trestu nemá žádný záznam.

9) Na základě důkazů provedených u hlavního líčení, které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že se jednání tak, jak je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku skutečně stalo. Soud tak dospěl k závěru, že příčinou shora popsané tragické nehody bylo chování obžalovaného J ■■■ J ■■■ jako řidiče motorového vozidla zn. Audi A6, r.z. ■■■, který se při jízdě tímto dostatečně nevěnoval řízení vozidla, nesledoval situaci v silničním provozu, neboť nereagoval na před ním jedoucí vozidlo zn. Renault Twingo r.z. ■■■, do kterého narazil, čímž došlo k následnému najetí do svahu tohoto vozidla a převrácení na střechu, přičemž v důsledku toho došlo k popsaným poraněním poškozených, respektive poškozené V ■■■ D ■■■, které bylo v souladu se znaleckým posudkem charakterizováno jako těžká újma na zdraví.

10)Ohledně skutečnosti, že došlo k dopravní nehodě, není žádného sporu, když tato skutečnost vyplývá jak z výpovědi všech zúčastněných na dopravní nehodě, tak i z protokolu o dopravní nehodě, náčrtku a fotodokumentace. Není sporu ani ohledně zranění, která v souvislosti s dopravní nehodou zejména poškozená V. D. utrpěla, když tato poranění byla bezpečně zjištěna na základě lékařských zpráv, fotodokumentace a znaleckého posudku z oboru soudního lékařství. Dle názoru soudu pak konečně není sporu ani ohledně výlučného a jediného viníka dopravní nehody, kterým je dle názoru soudu obžalovaný, neboť obžalovaný se k danému jednání plně doznal a vypovídá o tom i ostatní důkazy. Obžalovaný uvedl, že si chtěl zapálit cigaretu a v důsledku toho na chvíli přestal sledovat provoz. Když se pak podíval nahoru, před sebe, bylo již vozidlo příliš blízko, snažil se strhnout řízení, ale to se mu nepodařilo, a proto došlo k nárazu. Jeho doznání pak potvrzují výpovědi obou poškozených D., kteří ve shodě popsali, jak jeli povolenou rychlostí domů, aniž by si čehokoliv všimli a najednou došlo k nárazu do jejich vozidla zezadu a následnému převrácení jejich vozidla. Jízda poškozené D. byla v souladu s dopravními předpisy.

11)Na základě provedeného dokazování tak má soud za prokázané, že se předmětná dopravní nehoda stala právě tak, jak ji popisují obžalovaný i poškozený a jak vyplývá i z protokolu o dopravní nehodě, náčrtku a fotodokumentace. Obžalovaný tedy zcela jednoznačně vyvolal nehodový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, když v důsledku nedostatečného věnování se řízení a sledování situace v silničním provozu, tedy v důsledku porušení pravidel silničního provozu způsobil dopravní nehodu, při níž poškozená V. D. utrpěla těžká zranění, která byla popsána ve znaleckém posudku a která pro poškozenou znamenají velice podstatné omezení v běžném způsobu života. Za předmětnou dopravní nehodu nenese v žádném případě (a to ani z části) vinu poškozená V. D., řidička vozidla Renault Twingo, když tato dodržela veškeré dopravní předpisy a mohla důvodně předpokládat, že i ostatní účastníci dopravní předpisy dodrží, zejména tedy, že nedojde při naprosto normálním provozu k nárazu do jejího vozidla ze strany vozidla, které jelo na dálnici za ní, ze strany vozidla obžalovaného.

12)Hlavní a zásadní příčinou dopravní nehody tak bylo počínání obžalovaného jako řidiče předmětného vozidla, který porušil své povinnosti, které jsou mu uloženy zákonem. Zejména se jedná o ustanovení § 4 písm. a, b) a § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. v platném znění (zákon o silničním provozu), které stanoví, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu, řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, a dále že řidič je povinen věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Shora zmíněná ustanovení patří bezpochyby k jednomu z nejdůležitějších ustanovení zákona o silničním provozu, neboť v důsledku jejich porušování a nedodržování řidiči motorových vozidel dochází k závažným dopravním nehodám s těžkými i tragickými následky, jako tomu bylo v daném případě, kdy poškozený v důsledku dopravní nehody utrpěl závažná poranění. Proto je porušení shora uvedených ustanovení nutno posuzovat jako porušení důležité povinnosti uložené zákonem. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný jako řidič motorového vozidla zavinil srážku s poškozenou V. D. a nese za ní plnou odpovědnost.

13)Pokud jde o právní kvalifikaci, pak soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť obžalovaný jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona.

14) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry vycházel soud z ustanovení trestního zákoníku uvedených pod § 37 – 39. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále soud přihlédl i k chování pachatele po činu. Z hlediska povahy a závažnosti spáchaného trestného činu je třeba konstatovat, že obžalovaný jako řidič motorového vozidla porušil jedna z nejdůležitějších ustanovení týkajících se bezpečné jízdy a bezpečného pohybu vozidel na pozemních komunikacích, přičemž v důsledku porušení těchto ustanovení došlo k dopravní nehodě s vážnými následky zejména pro poškozenou V. D. a její rodinu. Pokud jde o poměry obžalovaného a jeho dosavadní způsob života, pak je třeba na jednu stranu zmínit, že obžalovaný je osobou dosud soudně netrestanou, ovšem na druhou stranu nelze přehlédnout, že obžalovaný v minulosti prohřešky v dopravě měl, o čemž svědčí řada záznamů v evidenční kartě řidiče, celkem má 6 záznamů v evidenční kartě řidiče. Díky shora uvedenému je třeba konstatovat, že obžalovaný není příliš disciplinovaným řidičem. Pokud jde o jednání obžalovaného po činu, byly zaznamenány určité snahy obžalovaného o omluvu poškozené, nicméně s ohledem na následky v podobě těžké újmy na zdraví je třeba konstatovat, že by si soud představoval daleko vřelejší přístup obžalovaného ve vztahu k poškozeným. Ostatně všichni poškození se vyjádřili tak, že jim dosud nebyla ze strany obžalovaného dána dostatečná omluva a cítí spíše rozhořčení. Pokud jde o nabízenou a poskytnutou částku poškozené ve výši 3.000,- Kč, pak soud nechce obžalovanému vyčítat, že nemohl dát více s ohledem na jeho majetkové poměry, nicméně zároveň si dokáže představit, že by se obžalovaný např. po určitou dobu zavázal poškozené hradit pravidelnou měsíční částku (třeba ve výši 3000,- Kč), aby pokud možno co nejvíce zmírnil utrpení, které si poškozená musí prožívat každý den od dopravní nehody. Částku 3000,- Kč soud ani v nejmenším nepovažuje za dostatečnou satisfakci za způsobené útrapy. Dosavadní přístup obžalovaného dle názoru soudu nemohl nikterak zmírnit útrapy obžalované v souvislosti s dopravní nehodou, spíše v ní vyvolal rozhořčení, což se ostatně ukázalo při hlavním líčení. Na druhé straně co lze obžalovanému jednoznačně přičíst k dobru je jeho doznání, kdy se v tomto ohledu postavil k dopravní nehodě čelem a nikterak neztěžoval práci orgánů činných v trestním řízení. Přitěžující okolnosti nebyly na straně obžalovaného shledány. S ohledem na užitou právní kvalifikaci byl soud při ukládání trestu vázán zákonnou trestní sazbou uvedenou v ustanovení § 147 odst. 2 trestního zákoníku, šest měsíců až čtyři roky nebo musel uložit peněžitý trest. Jako přiměřený pak uložil trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, tedy trest uložený v dolní polovině zákonné trestní sazby, při spodní hranici zákonné trestní sazby, když zohlednil zejména dosavadní bezúhonnost obžalovaného. Výkon tohoto trestu dle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku pak podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. I přes nesporné nepříznivé následky pro poškozenou V. D. dospěl soud s ohledem na dosavadní bezúhonný způsob života obžalovaného k závěru, že je možné v daném případě přistoupit k uložení trestu odnětí svobody, jehož výkon bude podmíněně odložen, tedy dospěl k závěru, že není třeba ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody. Jelikož se však obžalovaný trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, přičemž je třeba zmínit, že při této činnosti zásadním způsobem selhal, bylo nutné na tuto situaci reagovat tak, aby byl obžalovaný napříště jako ne příliš disciplinovaný řidič (viz shora) po nějakou dobu vyloučen z provozu na pozemních komunikacích, čímž se soud snaží předejít podobné situaci, k jaké došlo v nyní posuzovaném případě. Obžalovanému proto uložil trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 18 měsíců, a to podle ustanovení § 73 odst. 1 trestního zákoníku. Dle názoru soudu jsou takto uložené tresty pro daný případ naprosto přiměřené a postačující, neboť bezpochyby povedou k nápravě obžalovaného v tom smyslu, aby obdobnou trestnou činnost neopakoval, a zároveň náležitě ochráni společnost před případným dalším selháním obžalovaného.

15) Jestliže bylo ze strany obhajoby a obžalovaného poukazováno či navrhováno na možný postup dle § 307 tr. řádu, pak soud musí konstatovat, že podmínky pro podmíněné zastavení dle názoru soudu nebyly splněny, a proto soud k rozhodnutí v tomto smyslu nepřistoupil. K danému soud podotýká, že pokud by měl takového institutu využít, musel by být přístup obžalovaného po činu podstatně vřelejší a pozitivnější ve vztahu k poškozené V. D., která se s následky jednání obžalovaného bude muset potýkat celý život, což si obžalovaný zřejmě dosud neuvědomil. Soudu je zřejmé, že obžalovaný nechtěl způsobit dopravní nehodu, ani vážné následky na zdraví poškozené, nicméně zatím nebylo ze strany obžalovaného prokázáno, že by měl snahu po takovém přístupu, který by v co možná největší míře ulevil poškozené v jejích každodenních strastech způsobených dopravní nehodou. Více empatický přístup obžalovaného, který zatím neprojevilo pochopení, s jakými útrapami se poškozená musí každý den potýkat, by jistě k postupu dle § 307 tr. řádu vést mohl, ale bohužel tomu zatím tak nebylo. Jinými slovy nebyla naplněna díkce zákona, že by s přihlédnutím k okolnostem případu a osobě obviněného byl postup dle § 307 dostačující.

16) S nároky na náhradu škody se v rámci tohoto trestního řízení připojila Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, která požadovala náhradu škody ve výši 74.964 Kč a 8.910,- Kč, což jsou částky, které představují náklady vynaložené na služby poskytnuté zraněným pojištěncům, nicméně pojišťovna nedoložila dosud podrobný rozpis plateb za poskytnutou péči a doklad o úhradě těchto plateb, a proto soud poškozenou odkázal na občanskoprávní řízení s jejím nárokem. Pokud jde o poškozenou V. D., která uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 150.000,- Kč jako nemajetkovou újmu způsobenou duševními útrapami po předmětné dopravní nehodě, dospěl soud k závěru, že takto uplatněná škoda je zcela opodstatněná a po právu. Vycházel přitom z ustanovení § 2956 občanského zákoníku za středníkem, který říká, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. S ohledem na výpovědi poškozené a jejích synů měl soud za prokázané, že poškozená žila aktivním způsobem života, kdy byla v pracovním poměru (v současné době je stále v pracovní neschopnosti), měla mnoho koníčků a aktivně se podílela na výchově vnučky, přičemž nic z tohoto nemůže v současné době vykonávat. V současné době je odkázána pouze na život s jednou funkční rukou, což naprosto vylučuje život, jaký žila do doby, než došlo k dopravní nehodě, což sebou přináší bezpochyby nemalé duševní útrapy. Ostatně z výpovědi poškozené i jejích synů vyplynulo, že se předmětná dopravní nehoda podepsala na poškozené i psychického hlediska, kdy si připadá nepotřebná a má snížené sebevědomí. Přiznání tohoto nároku nechce soud zhodnotit ani bolest, kterou si musela a stále musí poškozená bezpochyby procházet, ani nechce zhodnotit, jakým způsobem se její život oproti předchozímu ztížil, k tomu slouží jiné instituty, pouze chce zhodnotit, jaké útrapy po duševní stránce musí poškozená každodenně zakoušet v souvislosti se způsobeným zraněním a jak se to projevuje na její psychice. Dle názoru soudu je částka 150.000,- Kč, kterou požadovala poškozená dokonce minimální částkou, která by měla dostatečně zhodnotit právě duševní útrapy v souvislosti s dopravní nehodou, a proto ji soud poškozené přiznal, respektive dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému takovou částku poškozené V. D. uhradit jako nemajetkovou újmu.

POUČENÍ:

Proti rozsudku 1 z e podat odvolání. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno dne 30. července 2020

Mgr. Štěpán Jirounek v.r.
samosoudce